

Με τίτλο «Ο καθρέφτης και το μαχαίρι», μια συλλογή κειμένων ξέχειλη από συναναστροφές, δημιουργία, φιλίες, εμπειρίες ο Μάνος Χατζιδάκις αφηγείται το μονοπάτι της ζωής του, αλλά ταυτόχρονα μας κομίζει πλήθος από στοιχεία που θέλουμε να λησμονούμε ή δεν θέλουμε γνωρίζουμε για τον τόπο και το παρελθόν μας.

Ανάμεσα στα τόσα πολλά ψήγματα ανεπιτήδευτης σοφίας, όπου εμπεριέχονται είτε δικές του ρήσεις είτε τρίτων *«μην λογοδοτείς στην Εξουσία, θα χάσεις το ταλέντο σου»* από τον Ν. Γκάτσο ως συμβουλή, στον Μ.Χ υπάρχει και η εξής δική του: *« αυτό που ενώνει τις παρέες δεν είναι οι κοινές ιδέες, αλλά η κοινή άγνοια »*.

Αυτές οι λίγες λέξεις τυχαίνει να λένε πολλές αλήθειες, προσφέρουν ακλόνητα άλλοθι και ένα σφοδρό δομικό στοιχείο στο κτίσμα της αυτογνωσίας. Το επεξεργάστηκα σε σχέση με τις σχέσεις μου. Με ανθρώπους που συναναστράφηκα, που πλησίασα, που απομακρύνθηκα ή που με απομάκρυναν, που με απογοήτευσαν ή τους στεναχώρησα.

Για όλες τις σχέσεις που άνοιξαν ή έκλεισαν, για τις παρελθούσες, τις τρέχουσες και τις όποιες μελλούμενες. Ένα από τα λίγα κυρίαρχα υλικά που τις δημιούργησε ήταν η κοινή άγνοια. Και όταν αυτή μονομερώς έσβηνε, είτε διότι την απομάκρυνε η γνώση, είτε διότι την αντικαθιστούσε άλλη άγνοια, η σχέση χαλάρωνε μέχρι νεοτέρας ή χανόταν.

Ακούγεται στενάχωρο. Αλλά είναι και δεν είναι. Εξάλλου οι σχέσεις, οι ισχυρές και ανιδιοτελείς σχέσεις, μπορούν να αντέξουν και μικρές δόσεις από διαφορετική άγνοια. Όπως και από διαφορετικές ανασφάλειες.

